

DOMSTOLEN

Sag anlagt den 6. februar 1987 af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber mod kongeriget Belgien

(Sag 42/87)

(87/C 73/04)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 6. februar 1987 anlagt sag mod kongeriget Belgien af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent J. Griesmar, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos G. Kremlis, Kommissionens juridiske tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchengberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det statueres, at kongeriget Belgien udøver forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, fordi det ikke undtager studerende, der er statsborgere i andre medlemsstater end Belgien og storhertugdømmet Luxembourg, fra den kategori af studerende, som der »ikke kan ydes økonomisk støtte til« fra staten, når der er tale om studerende, der er omfattet af artikel 2, stk. 1, 2°, litra k), i kongelig anordning af 21. juli 1982 som ændret, der søger at blive indskrevet og optaget til uddannelser ved højere læreanstalter bortset fra universiteter, som allerede har opfyldt den »kvota på 2 %«, der gælder for faglig uddannelse; herved har kongeriget Belgien tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i medfør af traktatens artikel 7 og — særligt for så vidt angår børn af vandrende arbejdstagere, der ikke længere er bosiddende i Belgien, eller som er afgået ved døden — artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1612/68 ⁽¹⁾.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsårsgrunde og væsentligste argumenter:

Den undervisning, der gives af de belgiske højere læreanstalter bortset fra universiteterne, udgør faglig uddannelse, hvis adgangsbetingelser er omfattet af anvendelsesområdet for EØF-traktaten. Imidlertid gælder det om de belgiske regler, at de

- (for så vidt angår studerende, der er statsborgere i en anden medlemsstat end Belgien, og som rejser til dette land alene med det formål dér at erhverve eller gennemføre deres faglige uddannelse ved en højere læreanstalt bortset fra universiteterne) medfører en risiko for forskelsbehandling til skade for en række af disse studerende (nemlig de, som der »ikke kan ydes økonomisk støtte til«, og som bliver nægtet optagelse ved en læreanstalt, fordi den har opfyldt sin kvota på 2 %), ligesom disse regler indebærer en overtrædelse af EØF-traktatens artikel 7;

- (for så vidt angår studerende, der er børn af vandrende arbejdstagere, der har været beskæftiget i Belgien, men ikke længere bor i dette land) endvidere tilsidesætter påbudet i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1612/68.

Sag anlagt den 17. februar 1987 af Engelina Lucas mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(Sag 47/87)

(87/C 73/05)

Ved De europæiske Fællesskabers Domstol er der den 17. februar 1987 anlagt sag mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber af Engelina Lucas, Tervueren (Belgien), ved advokat V. Biel, Luxembourg, og med valgt adresse på dennes kontor, 18a, rue de Glacis.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Sagen antages til realitetsbehandling.
2. Kommissionen tilpligtes at fremlægge den personlige aktmappe.
3. Den stiltiende afvisning af klagen annulleres.
4. Det statueres, at sagsøgeren må betragtes som ansat.
5. Det statueres derfor, at vedtægtens artikel 46 ikke finder anvendelse.
6. Sagen hjemvises til ansættelsesmyndigheden med henblik på opfyldelse af dommen.
7. Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsårsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerens indplacering i lønklasse LA 7, løntrin 1, er i strid med vedtægten, navnlig artiklerne 45 og 46 samt artiklerne 29-32.

Det fremgår klart af artikel 45, stk. 2, at en tjenstemands overgang fra en kategori til en anden kun kan finde sted på grundlag af en udvælgelsesprøve; denne strenge regel, der udelukker enhver mulighed for overgang ved forfremmelse, har samtidig til formål at hindre, at artikel 46 umiddelbart anvendes på anciennitet og løntrin. I det foreliggende tilfælde er sagsøgeren gået fra lønklasse B 3 til lønklasse LA 7, hvilket pr. definition er uforeneligt med selve begrebet »forfremmelse«; der er således tale om en ansættelse, som nødvendigvis er omfat-

⁽¹⁾ EFT 1968 II s. 467.